

Daniels bok - nummer trettién

Amerikas advarsel: Betydningen av Daniels tolkning for vår tid

Jeff Pippenger

2023-12-26

Skriften på veggen og Daniels tydning for Belsasar representerer den endelige domsuttalelsen mot både det frafalne republikanske horn og det frafalne protestantiske horn i Amerikas forente stater. Den tidlige historien både til Amerikas forente staters grunnlovsfedre og til adventismens pionerer er tydelig nedtegnet, men lærdommene og advarslene som finnes der, er blitt satt til side gjennom «fire generasjoner». Belsasar representerer denne sannheten på fullkomment vis.

Det er ikke nødvendig å fastsette et nøyaktig tidsrom for å avgjøre hva en generasjon utgjør, for Guds Ord slår aldri feil, og det taler klart om at det er i den fjerde generasjon Gud avslutter oppgjøret med nasjoner som har gjort opprør mot Hans åpenbarte vilje.

Og Gud talte alle disse ord og sa: Jeg er Herren din Gud, som førte deg ut av landet Egypt, ut av trellehuset. Du skal ikke ha andre guder enn meg. Du skal ikke gjøre deg noe utskåret bilde eller noen avbildning av noe som er oppe i himmelen, eller nede på jorden, eller i vannet under jorden. Du skal ikke bøye deg ned for dem og ikke dyrke dem. For jeg, Herren din Gud, er en nidkjær Gud, som hjemsøker fedrenes misgjerning på barna i tredje og fjerde ledd hos dem som hater meg, og som viser miskunn mot tusen slektsledd av dem som elsker meg og holder mine bud. 2 Mosebok 20:1.

I den siste generasjon, og derfor den profetiske «fjerde generasjon» i det gamle Israel, identifiserte både Johannes Døperen og Kristus denne generasjon som en ormeyngel.

Ormeyngel, korleis kan de, som er vonde, tala gode ting? For det hjarta er fullt av, det talar munnen. Eit godt menneske ber fram gode ting av sitt gode hjartelager, og eit vondt menneske ber fram vonde ting av sitt vonde hjartelager. Men eg seier dykk at for kvart fåfengt ord som menneske talar, skal dei gjera rekneskap for det på domens dag. For etter dine ord skal du verta rettferdiggjord, og etter dine ord skal du verta fordømd. Matteus 12:34–37.

I jorddyrets siste generasjon taler det som en drage (en huggorm). Fra 1863 og frem til søndagsloven har det republikanske hornet vendt seg bort fra De forente staters grunnlov. De velsignelser som Gud skjenket nasjonen, vendte borgernes og ledernes hjerter bort fra deres ansvar for å verne de prinsipper som frembrakte den rikdom og velstand de var kommet til å nyte, og de glemte den drivkraft som ledet grunnlovsfedrene da de utarbeidet det hellige dokumentet som frembrakte den rikdom og velstand som de siden lot forføre dem. De glemte ikke bare hensikten med det hellige dokumentet, men de glemte også sitt ansvar for å bevare de prinsipper som er nedfelt i dokumentet.

Fra 1863 og frem til søndagsloven har det sanne protestantiske horn (adventismen) vendt seg bort fra sine grunnleggende sannheter, slik de ble grunnfestet av Gud gjennom William Millers tjeneste. De velsignelser som Gud skjenket adventismen, vendte borgernes og ledernes hjerter bort fra deres

ansvar for å beskytte de prinsipper som frembrakte den åndelige rikdom de var kommet til å nyte, og de glemte pionerens hensikt med å frembringe det budskap som er fremstilt på de to hellige kartene, og som var utformet for å grunnfeste den profetiske rikdom som de skulle vokte og forkynne.

Da Herren inngikk pakt med det gamle Israel ved Sinai-fjellet, gav Han to hellige steintavler som inneholdt Hans ti lover; disse skulle være symbolet på Hans paktsforhold til sitt folk. Da Han innstiftet de årlige høytidene, påbød Han at det ved pinse skulle bæres fram et offer av to brød, som skulle løftes opp. Vifteofferet av de to brødene var det eneste offeret i helligdomstjenesten som skulle tilberedes med surdeig (et symbol på menneskelig synd, ondskap, ugudelighet og hykleri).

Deres ros er ikke god. Vet dere ikke at en liten surdeig syrer hele deigen? Rens derfor ut den gamle surdeigen, for at dere kan være en ny deig, likesom dere er usyret. For også Kristus, vårt påskelam, er slaktet for oss. La oss derfor holde høytid, ikke med gammel surdeig, heller ikke med ondskapens og ugudelighetens surdeig, men med oppriktighetens og sannhetens usyrede brød. 1 Korinterbrev 5:6–8.

I mellomtiden, da en talløs menneskemengde hadde samlet seg, så de trådte på hverandre, begynte han først og fremst å si til sine disipler: Vokt dere for fariseernes surdeig, som er hykleri. Lukas 12:1.

De to svingebrødene som ble løftet opp som et svingeoffer, var symbolet på fanen til de ett hundre og førtifire tusen, som, skjønt syndere, ved Guds kraft hadde rensset ut sin surdeig av ondskap, ugudelighet og hykleri. Surdeigen som var i brødene, representerte mennesker (syndere) som hadde overvunnet synd gjennom den renselsesprosess som ble fremstilt ved å bli «bakt» av paktsbudets ovnsild i Malaki kapittel tre. Brødene representerte også «himmels brød», for når de ble ofret, skulle de løftes opp til himmelen som et svingeoffer.

Ved pinse, da oppfyllelsen av forbilledligheten i de to brødene som gjennom årene var blitt frambåret ved pinsehøytiden, inntraff, begynte Kristi disipler arbeidet med å kalle en annen gruppe (det andre brødet) ut fra hedningeverdenen. Da ville det være to brød som begge var rensset fra synd (surdeig).

De to steintavlene med De ti bud ble symbolet på paktsforholdet til det gamle Israel, og de to skuebrødene representerer paktsforholdet til den tidlige kristne menighet. I begynnelsen av historien til jorddyret ble Habakkuks to hellige tavler gitt som symbolet på paktsforholdet til det moderne Israel, det sanne protestantiske horn, likesom den hellige grunnloven ble gitt til det republikanske horn. Herren kaller nå de hundre og førtifire tusen til å reise seg som en mektig hær, og når de gjør det, skal de bli løftet opp som et svingeoffer (banner) idet de kastes inn i ovnen som er gjort sju ganger hetere.

Dette banneret representerer loven med de ti bud; det representerer også dem som vandrer i ildovnen med det levende Brød fra himmelen ved sin side, og dessuten dem som opprettholder de grunnleggende læresetningene som er symbolisert på Habakkuks to hellige tavler. Alle disse symbolene er representert i de to vitnene i Åpenbaringen kapittel elleve.

Belsasars dom representerer vitnesbyrdet mot begge hornene på dyret fra jorden. På den tiden da denne dommen fant sted, var det én kvinne (en menighet) som forstod at den eneste mannen i riket som kunne kjenne igjen og tyde skriften på veggen, var Daniel.

Og jeg har hørt om deg at du kan gi tydninger og løse tvilsspørsmål. Nå, dersom du kan lese skriften og kunngjøre meg dens tydning, skal du bli kledd i purpur og bære et gullkjede om din hals, og du skal være den tredje hersker i riket. Da svarte Daniel og sa foran kongen: Behold dine gaver selv, og gi dine belønninger til en annen; men jeg vil likevel lese skriften for kongen og kunngjøre ham tydningen.

Du konge, den høyeste Gud gav Nebukadnesar, din far, kongedømme og storhet og ære og heder. Og på grunn av den storhet som han gav ham, skalv og fryktet alle folk, folkeslag og tungemål for ham. Dem han ville, drepte han; og dem han ville, lot han leve; og dem han ville, opphøyde han; og dem han ville, fornedret han. Men da hans hjerte opphøyet seg, og hans sinn ble forherdet i overmot, ble han styrtet ned fra sin kongelige trone, og de tok hans herlighet fra ham. Og han ble drevet bort fra menneskenes barn, og hans hjerte ble gjort lik dyrenes, og hans bolig var hos villeslene. De gav ham gress å ete som oksene, og hans legeme ble vætet av himmelens dugg, inntil han erkjente at den høyeste Gud råder over menneskenes rike, og at han setter over det hvem han vil.

Og du, hans sønn, Belsasar, har ikke ydmyket ditt hjerte, enda du visste alt dette; men du har opphøyd deg mot himmelens Herre; og de har båret karene fra hans hus fram for deg, og du og dine stormenn, dine hustruer og dine medhustruer har drukket vin av dem; og du har lovprist guder av sølv og gull, bronse, jern, tre og stein, som verken ser eller hører eller forstår; men den Gud som har din ånde i sin hånd, og som alle dine veier tilhører, har du ikke æret. Da ble hånden sendt fra ham, og denne skriften skrevet. Og dette er skriften som ble skrevet: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. Dette er tydningen av ordene: MENE: Gud har talt ditt kongerikes dager og gjort ende på det. TEKEL: Du er veid på vekten og funnet for lett. PERES: Ditt kongerike er delt og gitt til mederne og perserne.

Da befalte Belsasar, og de kledde Daniel i purpur og hengte et gullkjede om hans hals og lot utrope om ham at han skulle være den tredje hersker i riket. Samme natt ble Belsasar, kaldeer kongen, drept. Og mederen Dareios tok riket, sekstio år gammel. Daniel 5,16–31.

Ved søndagsloven i De forente stater vil misgjerningens beger og prøvetidens beger være fullt, både for nasjonen og for det frafalne republikanske horn og det frafalne protestantiske horn, for Gud vil ha «talt» (det sjette) «riket, og gjort ende på det». Begge hornene, og nasjonen, vil ha blitt «veid på vektskålene» (i den dom som finner sted i helligdommen) «og funnet for lette». De forente stater vil da bli «delt», idet borgerkrig og despoti følger, og deretter bli gitt til det sjuende og åttende riket i Bibelens profeti.

«Om amorittene sa Herren: 'I det fjerde slektsledd skal de vende tilbake hit; for amorittenes misgjerning har ennå ikke nådd sitt fulle mål.' Selv om denne nasjonen var iøynefallende på grunn av sitt avguderier og sin fordervelse, hadde den ennå ikke fylt sitt misgjerningsbeger, og Gud ville ikke gi befaling om dens fullstendige tilintetgjørelse. Folket skulle få se den guddommelige makt åpenbart på en særlig tydelig måte, slik at de kunne være uten

unnskyldning. Den medlidende Skaper var villig til å bære over med deres misgjerning inntil det fjerde slektsledd. Dersom det da ikke viste seg noen forandring til det bedre, skulle hans dommer komme over dem.»

«Med ufeilbarlig nøyaktighet fører den Uendelige fremdeles regnskap med alle nasjoner. Mens hans barmhjertighet tilbys med kall til omvendelse, vil dette regnskapet forbli åpent; men når tallene når en viss sum som Gud har fastsatt, begynner hans vredes tjeneste. Regnskapet avsluttes. Den guddommelige tålmodigheten opphører. Det er ikke lenger noen bønn om miskunn på deres vegne. »

«Profeten, idet han skuet ned gjennom tidene, fikk denne tiden framstilt for sitt syn. Folkene i denne tidsalder har vært mottakerne av enestående barmhjertighet. Himmelen ypperste velsignelser er blitt gitt dem, men økende stolthet, havesyke, avgudsdyrkelse, forakt for Gud og lav utakknemlighet er oppskrevet mot dem. De holder raskt på å avslutte sitt regnskap med Gud. »

«Men det som får meg til å skjelve, er det faktum at de som har hatt det største lys og de største forrettigheter, er blitt besmittet av den rådende misgjerning. Påvirket av de urettferdige omkring dem er mange, selv blant dem som bekjenner sannheten, blitt kalde og blir revet med av den sterke strømmen av ondskap. Den allmenne forakt som blir kastet over sann gudsfrykt og hellighet, fører dem som ikke knytter seg nær til Gud, til å miste sin ærbødighet for hans lov. Dersom de fulgte lyset og adlød sannheten av hjertet, ville denne hellige lov synes dem enda mer dyrebar når den således blir foraktet og satt til side. Etter hvert som vanæren mot Guds lov blir mer åpenbar, blir skillelinjen mellom dem som holder den, og verden, tydeligere. Kjærligheten til de guddommelige forskrifter øker hos den ene klasse i samme grad som forakten for dem øker hos den andre klasse.»

«Krisen nærmer seg raskt. De hurtig voksende tall viser at tiden for Guds heimsøkelse nesten er kommet. Selv om Han nødige straffer, vil Han likevel straffe, og det snart. De som vandrer i lyset, vil se tegn på den forestående fare; men de skal ikke sitte i stille, ubekymret forventning om ødeleggelsen og trøste seg med den tro at Gud vil verne sitt folk på heimsøkelsens dag. Langt derifra. De bør innse at det er deres plikt å arbeide flittig for å frelse andre, idet de med sterk tro ser opp til Gud om hjelp. 'En rettferdig manns virksomme bønn har stor kraft.'»

«Gudsfryktens surdeig har ikke helt mistet sin kraft. På den tid da menighetens fare og nedtrykthet er størst, vil den lille skaren som står i lyset, sukke og rope over de vederstyggeligheter som blir gjort i landet. Men særlig vil deres bønner stige opp til beste for menigheten, fordi dens medlemmer handler etter verdens vis.»

«De inderlige bønnene fra denne trofaste lille skaren skal ikke være forgjeves. Når Herren trer fram som en hevner, vil Han også komme som en beskytter for alle dem som har bevart troen i dens renhet og holdt seg ubesmittet av verden. Det er på denne tid at Gud har lovt å gi sine utvalgte rett, de som roper til Ham dag og natt, enda Han drøyer med dem.»

«Befalingen lyder: 'Gå gjennom byen, gjennom Jerusalem, og sett et merke på pannen til de menn som sukker og roper over alle de vederstyggeligheter som blir gjort midt i den.' Disse sukkende og ropende hadde holdt livets ord fram; de hadde refset, rådet og formanet. Noen

som hadde vanæret Gud, omvendte seg og ydmyket sine hjerter for Ham. Men Herrens herlighet hadde veket bort fra Israel; selv om mange fortsatt holdt fast ved religionens former, manglet Hans kraft og nærvær.» Testimonies, bind 5, 208–210.

De som er fremstilt ved Daniel idet han stod fram for Belsasar, og som kjenner «Amerikas framtid», skal da motta Daniels «skarlagensrøde kappe», et «gullkjede om halsen», og bli utropt til å være «den tredje hersker i riket». Skarlagen er tegnet og fargen på den førstefødte, som mottar en dobbel del av Faderens arv, som er de hundre og førtifire tusen.

Dette er de som ikke ble gjort urene med kvinner; for de er jomfruer. Dette er de som følger Lammet hvor enn det går. Disse ble gjenløst fra menneskene som en førstegrøde for Gud og for Lammet. Åpenbaringen 14:4.

Av de to brødene som løftes opp som et banner, er det den førstefødte (førstegrøden) som får en skarlagenrød tråd lagt på sin hånd.

Og det skjedde, da hun var i fødselsveer, at den ene rakte hånden ut; og jordmoren tok og bandt en skarlagenrød tråd om hånden hans og sa: Denne kom ut først. Men det skjedde, idet han trakk hånden tilbake, at se, hans bror kom ut; og hun sa: Hvordan har du brutt deg fram? Dette bruddet komme over deg. Derfor ble hans navn kalt Peres. Deretter kom hans bror ut, han som hadde den skarlagensrøde tråden om hånden; og hans navn ble kalt Serah. 1 Mosebok 38:28–30.

Den første omtalen av «skarlagen» i Skriftene er når «Zerah», som er den førstefødte, og hvis navn betyr «et gryende lys», kom ut først blant tvillingene som var avlet av Juda. Moren, Tamar (som hadde drevet hor), var hustru til Judas avdøde, ugudelige sønn. Zerah, det «gryende lys», kom fra Judas stamme og hadde en skarlagenrød tråd på hånden. «Peres» betyr å bryte fram, og han representerer dem som bryter med pavedømmet og kommer ut av Babylon under søndagslovskrisen.

Den «skarlagensrøde snoren» var også tegnet som beskyttet skjøgen i Jeriko da byen Jeriko ble ødelagt.

Se, når vi kommer inn i landet, da skal du binde denne snoren av skarlagenrød tråd i vinduet som du lot oss fire oss ned gjennom; og du skal føre din far og din mor og dine brødre og hele din fars husfolk hjem til deg. Og det skal skje at hver den som går ut gjennom dørene i ditt hus og ut på gaten, hans blod skal være over hans eget hode, og vi skal være uten skyld; men hver den som er hos deg i huset, hans blod skal være over vårt hode dersom noen hånd legges på ham. Men dersom du røper dette vårt ærend, da skal vi være løst fra den eden som du har latt oss sverge. Og hun sa: Etter deres ord, så skje. Så sendte hun dem bort, og de dro av sted; og hun bandt den skarlagenrøde snoren i vinduet. Josva 2:18–21.

Daniels skarlagensrøde klesdrakt identifiserer at han da representerer de hundre og førtifire tusen, det første av to svingebrød som løftes opp. Som brød representerer de himmelens Brød, som fikk en skarlagensrød kappe i borgen på vei til korsfestelsen. I Belsasars festsal, som var et forbilde på borgen der Jesus fikk en skarlagensrød kappe, gis den til dem som forstår krisen som ligger like foran i «Future for America».

Da tok landshøvdingens soldater Jesus med seg inn i borgen og samlet hele vaktstyrken omkring ham. Og de kledde av ham og hengte en skarlagenrød kappe om ham. Matteus 27:27, 28.

Kappen som gis til dem som Daniel representerer, er Kristi rettferdighets kappe, som er hvit.

La oss glede og fryde oss og gi ham ære; for Lammets bryllup er kommet, og hans hustru har gjort seg rede. Og det ble gitt henne å kle seg i fint lin, rent og hvitt; for det fine linet er de helliges rettferdighet. Åpenbaringen 19:7, 8.

Kappen som gis til dem som er fremstilt som Daniel, er både skarlagenrød og hvit, for deres kapper er blitt tvett med valkersåpe av valkeren i Malaki kapittel tre, når han renser Levis sønner.

Men hvem kan utholde dagen for hans komme? og hvem kan bli stående når han åpenbarer seg? For han er lik smelterens ild og lik vaskernes såpe. Han skal sitte som en som smelter og renser sølv; han skal rense Levis sønner og lutre dem som gull og sølv, så de kan bære fram for Herren et offer i rettferdighet. Malaki 3:2, 3.

Kappen er hvit, men bare fordi den ble vasket i lammets skarlagensrøde blod.

Og fra Jesus Kristus, som er det trofaste vitne, den førstefødte av de døde og fyrsten over jordens konger. Ham som elsket oss og renset oss fra våre synder i sitt eget blod, og som har gjort oss til konger og prester for Gud og sin Far – ham tilhører æren og herredømmet i all evighet. Amen. Åpenbaringen 1:5, 6.

Den første omtalen av et gullkjede er når Josef blir innsatt i ledelsen over Egypt.

Og Farao sa til Josef: Se, jeg har satt deg over hele landet Egypt. Og Farao tok ringen av sin hånd og satte den på Josefs hånd, og kledde ham i klær av fint lin og la en gullkjede om hans hals; og han lot ham fare i den nest høyeste vognen som han hadde; og de ropte foran ham: Fall på kne! Og han satte ham til hersker over hele landet Egypt. Og Farao tok ringen av sin hånd og satte den på Josefs hånd, og kledde ham i klær av fint lin og la en gullkjede om hans hals. 1. Mosebok 41:41–43.

Grunnen til at Josef ble innsatt av farao som hersker over Egypt, var at Josef kunne tyde faraos drøm om «sju tider» i forbindelse med den ødeleggende stormen fra «østavinden».

Og Farao sa til Josef: I min drøm, se, jeg stod på elvebredden. Og se, opp av elven steg sju kyr, fete og velfødde og vakre å se til; og de beitet i sivgresset. Og se, sju andre kyr steg opp etter dem, magre og svært stygge å se til og utmerglede, slike som jeg aldri har sett maken til i hele landet Egypt for elendighet. Og de magre og stygge kyrne åt opp de sju første, de fete kyrne. Og da de hadde ett dem opp, kunne en ikke merke at de hadde ett dem; men de var fremdeles stygge å se til, som i begynnelsen. Så våknet jeg. Og jeg så i min drøm, og se, sju aks skjøt opp på ett strå, fulle og gode. Og se, sju aks, visne, tynne og svidd av østavinden, skjøt opp etter dem. Og de tynne aksene slukte de sju gode aksene. Og jeg fortalte dette til spåmennene, men det var ingen som kunne tyde det for meg. Og Josef sa til Farao: Faraos drøm er én. Gud har vist Farao hva han vil gjøre. 1 Mosebok 41:17–25.

Josef tydet Faraos drøm ut fra prinsippet om «linje på linje», for han gjorde først Farao oppmerksom på at de to drømmene var én. Deretter tydet han ordet «sju», som var knyttet til «kyrene» og «aksene», som symboler. Ordet «sju» i dette avsnittet er det samme ordet som er oversatt med «sju tider» i 3. Mosebok tjueseks. Josef tydet «sju» som et symbol på sju år, eller to tusen fem hundre og tjue dager. Josef og Daniel tydet begge et symbol på «de sju tider» i 3. Mosebok tjueseks.

I Faraos drøm ble hungersnøden frembrakt ved at kornaksene ble «svidd av østavinden». Bud på bud, slik Josef anvender det direkte, identifiserer «østavinden» at det er islam som frembringer den perioden med hungersnød og økonomisk sammenbrudd som begynner når Josef og Daniel blir gitt gullkjedet, som representerer oppreisningen av banneret for verden (Josefs Egypt), og for å kalle Guds andre hjord ut av (Daniels) Babylon.

De to hornene på De forente stater er representert ved alle de makter i Bibelens profetier som fremstilles som to nasjoner. Dette ville innbefatte Frankrike, som profetisk består av Sodoma og Egypt, og av Israel, som besto av det nordlige og det sørlige riket, og også av det medisk-persiske riket. De to hornene på Medo-Persia i Daniel kapittel åtte identifiserer at ett av hornene i riket kommer opp sist.

Da løftet jeg mine øyne og så, og se, der sto det en vær ved elven som hadde to horn; og de to hornene var høye, men det ene var høyere enn det andre, og det høyeste kom opp sist. Daniel 8:3.

De to hornene hos Medo-Persia representerer de to hornene på jorddyret, og ett av hornene på jorddyret må derfor være høyere og komme opp sist. Ved endens tid i 1798 begynte jorddyrets herredømme, og protestantismens horn ble ført til Karmel-fjellet av profeten Elia, representert ved William Miller. Det skulle finne sted en strid som åpenbarte et skille mellom den sanne profet og den falske profet, noe som skulle fullbyrdes ved prøven på Karmel-fjellet, som fant sted fra 11. august 1840 til 22. oktober 1844.

Millerittisk adventisme ble ved Guds forsyn identifisert som den sanne profeten, samtidig som de protestantiske kirkesamfunnene i Amerikas forente stater vendte tilbake til og ble døtre av det pavelige Roma. I 1863 vendte det sanne protestantiske hornet, den millerittiske adventismen, tilbake til det samme samfunn som den frafalne protestantismen ved å vende tilbake til den samme fordervede metoden for bibelstudium som den frafalne protestantismen, idet de begynte sitt gradvise verk med å forkaste Elias' budskap. I den samme tidsperioden begynte den amerikanske borgerkrigen. (Legg merke til at når Den Hellige Ånd blir forkastet, da overtar den andre ånden, og krig er alltid resultatet.) Nasjonen var da bokstavelig, politisk og profetisk delt. Hornet av republikanismen skulle fra det tidspunkt av befinne seg i en tiltagende strid mellom to primære politiske partier.

Fra 1863, et symbol på splittelse, for året var selve sentrum i borgerkrigen mellom nord og sør, ble det frembrakt to politiske fraksjoner av det republikanske horn og to fraksjoner av det protestantiske horn, som bestod av det demokratiske og det republikanske parti, og søndagsholdende og sabbatsholdende frafalne protestanter. Den todelte splittelsen i hvert av

hornene ble forbilledlig fremstilt i Kristi dager ved saddukeerne og fariseerne. Den ene klasse forkastet åpent grunnleggingsprinsippene, og den andre bekjente seg til å opprettholde grunnleggingsprinsippene, men erstattet dem til sist med menneskelige tradisjoner og skikker.

Den 11. september 2001 ble prøvetiden for dyrets bilde profetisk innledet, og den når sitt klimaks ved søndagsloven, eller ved Belsasars drikkegilde. Søndagsloven er det merket som identifiserer at kombinasjonen av kirke og stat er fullt utviklet. På det tidspunkt blir de to hornene, frafalt republikanisme og frafalt protestantisme, til ett frafalt horn, og det er da Daniel blir gjort til det tredje horn, eller tredje hersker, eller det sanne protestantiske hornet som kommer opp sist og er høyere, for det er da han blir løftet opp som et banner.

Josef og Daniel er den samme profetiske linje, for linje på linje identifiserer alle profetene de siste dager. Begge erkjente de «sju tider» da de så det. Islams «østavind» kommer inn under muren, idet de gir Belsasar og Farao sin tydning av hva «Amerikas fremtid» er. De er ikledd Kristi rettferdighets «skarlagensrøde kappe», som er den «hvite kledning» som blir gjort slik ved Kristi blod. De blir løftet opp som et banner og fremstilt som en krone, eller en gullkjede, idet de blir den tredje hersker som stiger høyere opp og stiger fram til sist.

Vi vil fortsette med Daniel kapittel seks i den neste artikkelen.

«I den siste natten med vanvittig dårskap hadde Belsasar og hans stormenn fylt opp målet for sin skyld og det kaldeiske rikets skyld. Guds tilbakeholdende hånd kunne ikke lenger avverge det forestående onde. Gjennom mangfoldige forsynshandlinger hadde Gud søkt å lære dem ærbødighet for sin lov. 'Vi ville ha lagt Babylon,' erklærte Han om dem hvis dom nå rakte helt til himmelen, 'men hun er ikke lagt.' Jeremia 51:9. På grunn av menneskehjertets underlige forherdelse hadde Gud til sist funnet det nødvendig å avsi den ugjenkallelige dom. Belsasar skulle falle, og hans rike skulle gå over i andre hender.» Profeter og konger, 530.